

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 stycznia 1998 r.

w sprawie tworzenia, gospodarowania, dysponowania i finansowania rezerw państwowych, kontroli i tworzenia systemu informacyjnego o rezerwach gospodarczych.

Na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw (Dz. U. Nr 90, poz. 404 i Nr 156, poz. 775 oraz z 1997 r. Nr 121, poz. 770) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie — rozumie się przez to ustawę z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw (Dz. U. Nr 90, poz. 404 i Nr 156, poz. 775 oraz z 1997 r. Nr 121, poz. 770),
- 2) Agencjach — rozumie się przez to:
 - a) Agencję Rezerw Materiałowych,
 - b) Agencję Rezerw Artykułów Sanitarnych,
 - c) Agencję Rynku Rolnego,
- 3) organach uprawnionych do tworzenia rezerw mobilizacyjnych — rozumie się przez to ministrów, kierowników urzędów centralnych, prezesów Agencji i wojewodów, działających, każdy w zakresie swoich uprawnień statutowych, w zakresie rzeczowym i ilościowym niezbędnym do realizacji zadań związanych z obronnością i bezpieczeństwem państwa,
- 4) organach uprawnionych do tworzenia rezerw gospodarczych — rozumie się przez to:
 - a) Ministra Gospodarki — w zakresie rezerw surowców, materiałów i paliw,
 - b) Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej — w zakresie rezerw leków i materiałów medycznych oraz artykułów sanitarnych,

c) Prezesa Agencji Rynku Rolnego — w zakresie rezerw produktów rolnych oraz produktów i półproduktów żywnościowych,

5) stanach zastrzeżonych w rezerwach gospodarczych — rozumie się przez to część rezerw gospodarczych, utworzonych i utrzymywanych do celów mobilizacyjnych Ministerstwa Obrony Narodowej, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji lub Urzędu Ochrony Państwa.

§ 2. 1. Organy uprawnione do tworzenia rezerw państwowych opracowują projekty rocznych planów rzeczowych i finansowych tworzenia rezerw oraz gospodarowania nimi i przedstawiają je Ministrowi Gospodarki, w terminach wynikających z opracowywania projektu budżetu państwa.

2. W projektach planów, o których mowa w ust. 1, ustala się w części:

- 1) rzeczowej — listę towarową, grupy asortymentowe, wielkość i zmiany ilościowe poszczególnych rodzajów rezerw,
- 2) finansowej — wysokość i źródła środków finansowych niezbędnych do pokrycia kosztów tworzenia i gospodarowania rezerwami oraz wydatki, o których mowa w art. 7 ustawy, w układzie rodzajowym, związane z gospodarowaniem rezerwami.

3. Roczne plany, dotyczące wielkości rezerw mobilizacyjnych oraz stanów zastrzeżonych w rezerwach gospodarczych, ustalają organy uprawnione do tworzenia tych rezerw odpowiednio w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, Ministrem Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Szefem Urzędu Ochrony Państwa.

§ 3. 1. Roczne limity wydatków na tworzenie rezerw państwowych i gospodarowanie nimi ustala się na podstawie zbiorczych projektów planów rzeczowych i finansowych, opracowanych przez Ministra Gospodarki, o których mowa w art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy.

2. Środki budżetowe na tworzenie rezerw państwowych i gospodarowanie nimi, w wysokości według ustalonych limitów, dysponenci części budżetowych ujmują odpowiednio w swoich projektach budżetu.

§ 4. 1. Zadania rzeczowe dotyczące rezerw państwowych, nakładane na przedsiębiorców w zakresie gospodarowania nimi, ustalają organy tworzące te rezerwy.

2. W przypadku rezerw mobilizacyjnych oraz stanów zastrzeżonych w rezerwach gospodarczych, zadania wymienione w ust. 1 ustala się w porozumieniu,

odpowiednio, z Ministrem Obrony Narodowej, Ministrem Spraw Wewnętrznych i Administracji lub Szefem Urzędu Ochrony Państwa.

§ 5. 1. W przypadku zagrożenia realizacji szczególnie ważnych przedsięwzięć gospodarczych lub zadań na rzecz Ministra Obrony Narodowej, Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji lub Szefa Urzędu Ochrony Państwa — rezerwy mobilizacyjne mogą być zwalniane:

- 1) na czas określony, z obowiązkiem ich zwrotu,
- 2) bez obowiązku zwrotu.

2. Zwolnienie z obowiązkiem zwrotu (zwolnienie zwrotne rezerw), o którym mowa w ust. 1 pkt 1, następuje na podstawie umowy pożyczki, gdy dotyczy to surowców, materiałów i wyrobów, bądź w formie umowy dzierżawy lub umowy najmu, gdy dotyczy to maszyn i urządzeń lub innego sprzętu trwałego użytku.

3. Przedsiębiorca, na rzecz którego dokonano zwolnienia zwrotnego rezerw mobilizacyjnych, ponosi koszty związane z tym zwolnieniem.

4. Zwolnienie rezerw, o których mowa w ust. 1, bez obowiązku ich zwrotu następuje na podstawie umowy sprzedaży, po pozytywnym zaopiniowaniu odpowiednio przez Ministra Obrony Narodowej, Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji lub Szefa Urzędu Ochrony Państwa.

5. Zwolnienie bez obowiązku zwrotu, wynikające z restrukturyzacji rezerw, jest ujmowane w planach, o których mowa w § 2.

§ 6. 1. Decyzje o zwolnieniu zwrotnym rezerw mobilizacyjnych do wysokości 30% stanu rezerw będących przedmiotem zwolnienia — na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, a w przypadku sprzętu trwałego użytku — na okres nie dłuższy niż 9 miesięcy, wydaje organ uprawniony do tworzenia określonych rezerw w uzgodnieniu odpowiednio z Ministrem Obrony Narodowej, Ministrem Spraw Wewnętrznych i Administracji lub Szefem Urzędu Ochrony Państwa.

2. W przypadku powstania szczególnie ważnych okoliczności, uzasadniających przesunięcie ustalonego terminu zwrotu zwolnionych rezerw mobilizacyjnych, decyzję, na wniosek przedsiębiorcy, wydaje organ wymieniony w ust. 1, powiadamiając o powyższym Ministra Obrony Narodowej, Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji lub Szefa Urzędu Ochrony Państwa. Przedłużenie terminu zwrotu nie może być dłuższe niż na okres 3 miesięcy.

3. W razie konieczności udzielenia zwolnienia zwrotnego rezerw mobilizacyjnych na okres wykracza-

jący poza uprawnienia organu, o którym mowa w ust. 1, lub w ilości większej niż 30% stanu rezerw będących przedmiotem zwolnienia, decyzję wydaje, na wniosek zainteresowanej strony, Prezes Rady Ministrów w uzgodnieniu odpowiednio z Ministrem Obrony Narodowej, Ministrem Spraw Wewnętrznych i Administracji lub Szefem Urzędu Ochrony Państwa.

4. W razie konieczności dokonania nie planowanego zwolnienia bezzwrotnego rezerw mobilizacyjnych, decyzję podejmuje organ je tworzący w uzgodnieniu odpowiednio z Ministrem Obrony Narodowej, Ministrem Spraw Wewnętrznych i Administracji lub Szefem Urzędu Ochrony Państwa.

5. W przypadku zaistnienia zagrożenia życia ludzkiego oraz drastycznego pogorszenia się warunków bytowych ludności lub możliwości wystąpienia znacznych szkód i strat materialnych, wynikających z nieprzewidzianych zdarzeń i okoliczności oraz klęsk żywiołowych, zwolnienie rezerw mobilizacyjnych, z pominięciem procedury uzgodnień odpowiednio z Ministrem Obrony Narodowej, Ministrem Spraw Wewnętrznych i Administracji lub Szefem Urzędu Ochrony Państwa, następuje na polecenie Prezesa Rady Ministrów.

§ 7. 1. W przypadku braku możliwości sprzedaży zbędnych składników majątku Skarbu Państwa stanowiących rezerwy mobilizacyjne organy uprawnione do tworzenia tych rezerw, w porozumieniu z Ministrem Finansów, mogą wyrażać zgodę na nieodpłatne przekazywanie ich państwowym jednostkom organizacyjnym lub gminom na podstawie umów cywilnoprawnych.

2. Składniki majątku Skarbu Państwa, o których mowa w ust. 1, zwiększają fundusze jednostek, którym zostały przekazane.

§ 8. 1. W razie wystąpienia zakłóceń w funkcjonowaniu gospodarki narodowej, wynikających z nieprzewidzianych zdarzeń i okoliczności oraz klęsk żywiołowych, rezerwy gospodarcze mogą być zwalniane przedsiębiorcom lub innym jednostkom w drodze zawarcia stosownych umów.

2. Decyzje o zwolnieniu rezerw gospodarczych podejmują organy uprawnione do tworzenia tych rezerw, powiadamiając, w ciągu 14 dni od podjęcia decyzji, Ministra Gospodarki.

3. Przepis ust. 2 nie dotyczy decyzji wydanych na wniosek Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych.

4. Decyzję o zwolnieniu rezerw gospodarczych, stanowiących stany zastrzeżone, podejmuje Prezes Rady

Ministrów na wniosek organu tworzącego te rezerwy, zaopiniowany odpowiednio przez Ministra Obrony Narodowej, Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji lub Szefa Urzędu Ochrony Państwa.

5. Decyzja, o której mowa w ust. 4, określa termin i sposób odtworzenia rezerw oraz przeznaczenie środków finansowych uzyskanych w wyniku zwolnienia.

6. Przy sprzedaży rezerw, o których mowa w ust. 1, mogą być pobierane dodatkowe opłaty z tytułu kosztów zakupu, magazynowania i sprzedaży rezerw, stanowiące przychody Agencji.

§ 9. 1. Organy uprawnione do tworzenia rezerw gospodarczych mogą wykorzystywać rezerwy gospodarcze, nie będące stanami zastrzeżonymi, do transakcji koniunkturalnych.

2. Minister Gospodarki oraz Minister Zdrowia i Opieki Społecznej może upoważnić prezesa podległej mu Agencji do podejmowania decyzji o zwolnieniu rezerw gospodarczych, nie będących stanami zastrzeżonymi, lub wykorzystaniu ich w transakcjach koniunkturalnych.

3. Upoważnienia, o których mowa w ust. 2, są wydawane na czas określony, w formie decyzji odpowiedniego ministra upoważnionego do tworzenia rezerw gospodarczych.

§ 10. 1. Do kontroli rezerw państwowych uprawnieni są:

- 1) Minister Gospodarki — w Agencjach,
 - 2) organy tworzące rezerwy, każdy w zakresie swojego działania.
2. Kontroli podlegają:
- 1) właściwe wykorzystanie środków budżetowych przeznaczonych na tworzenie i gospodarowanie rezerwami,
 - 2) zasady gospodarowania i dysponowania rezerwami,
 - 3) rozmieszczenie rezerw gospodarczych zastrzeżonych do celów mobilizacyjnych zgodnie z wnioskiem Ministra Obrony Narodowej, Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji lub Szefa Urzędu Ochrony Państwa,
 - 4) przestrzeganie przepisów o tajemnicy państwowej.

3. Czynności kontrolnych dokonuje się na podstawie upoważnienia do kontroli wystawionego przez organy wymienione w ust. 1.

4. Upoważnienie do kontroli zawiera:

- 1) skład osobowy zespołu dokonującego czynności kontrolnych,
- 2) nazwę kontrolowanego przedsiębiorcy,
- 3) czas trwania kontroli,
- 4) zakres kontroli — zagadnienia podlegające kontroli.

5. Po dokonaniu kontroli sporządza się protokół pokontrolny z dokonanych czynności wraz z wnioskami, zaleceniami i pouczeniem o sposobie odwołania się od jego treści.

6. O kontrolach, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do rezerw mobilizacyjnych i stanów zastrzeżonych (art. 3 ustawy), właściwe organy uprawnione do tworzenia tych rezerw informują odpowiednio Ministra Obrony Narodowej, Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji lub Szefa Urzędu Ochrony Państwa, którzy mogą kierować swych przedstawicieli do komisji kontrolnych.

§ 11. 1. Minister Gospodarki utworzy system informacyjny o rezerwach państwowych gospodarczych.

2. Tworzenie systemu polega na zbieraniu, gromadzeniu i przetwarzaniu informacji dotyczących stanów i zmian ilościowych rezerw państwowych gospodarczych, w ujęciu podmiotowym, przedmiotowym, finansowym i terytorialnym.

3. Na potrzeby tworzenia systemu informacyjnego organy uprawnione do tworzenia rezerw gospodarczych przesyłają Ministrowi Gospodarki, w terminie do

dnia 15 sierpnia za pierwsze półrocze oraz do dnia 15 marca za rok ubiegły, w szczególności dane o:

- 1) przedsiębiorcach przechowujących rezerwy,
- 2) stanach ilościowych i wartościowych rezerw na początku okresu sprawozdawczego,
- 3) ilości i wartości rezerw zakupionych,
- 4) ilości i wartości rezerw zdjętych z ewidencji,
- 5) przeszacowaniach wartości rezerw dokonanych w ciągu okresu sprawozdawczego,
- 6) stanach ilościowych i wartościowych rezerw na koniec okresu sprawozdawczego,
- 7) kosztach utrzymania rezerw,
- 8) rozmieszczeniu rezerw na terytorium państwa.

§ 12. 1. Minister Gospodarki składa Prezesowi Rady Ministrów roczną informację dotyczącą ruchu i stanów rezerw państwowych oraz ich rozmieszczenia w terminie do dnia 31 marca roku następnego.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, mają charakter tajny i są przekazywane — w zakresie ich dotyczącym — Ministrowi Obrony Narodowej, Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji, Szefowi Urzędu Ochrony Państwa oraz prezesom Agencji.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*